

Бъдеще за Америка и 18 юли 2020 г. – Число шест

Знамето

Jeff Pippenger

2023-09-23

И след три дни и половина духът на живот от Бога влезе в тях, и те се изправиха на нозете си; и голям страх падна върху онези, които ги гледаха. И чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тук. И възлязоха на небето в облак; и враговете им ги гледаха. Откровение 11:11, 12.

След като биват стъпкани на улицата, Илия и Моисей приемат Утешителя и тогава се изправят на нозете си. Костите в долината на Езекиил най-напред чуват шум, а след това преживяват разтърсване, но все още са без дъх.

И тъй, пророкувах, както ми бе заповядано; и когато пророкувах, настана шум, и ето, разтърсване, и костите се събраха, кост при костта си. И когато погледнах, ето, жилите и плътта израснаха върху тях, и кожата ги покри отгоре; но в тях нямаше дихание. Езекиил 37:7, 8.

Когато телата бъдат възстановени, те чуват посланието на четирите ветрове.

Тогава Той ми каза: Пророкувай на вятъра, пророкувай, сине човешки, и кажи на вятъра: Така казва Господ Иеова: Дойди от четирите ветрове, о, дихание, и духни върху тия убити, за да оживеят. И аз пророкувах, както ми заповяда; и диханието влезе в тях, и те оживяха, и се изправиха на нозете си — една твърде голяма войска. Езекиил 37:9, 10.

Всички пророци посочват края на света, така че откъсът от Езекиил създава дилема за онези, които желаят да избегнат вестта на двамата пророци от Откровение 11. Разбира се, за онези, които желаят да отхвърлят вестта, най-лесната лъжа, която могат да си кажат, е, че Откровение 11 е просто история, представяща Френската революция, и че няма никакво приложение към края на света. Но ако приемете предпоставката, че дори Откровение 11 посочва края на света, тогава трябва да съгласувате факта, че могъщата войска в края на света, която представя вестта на третия ангел с висок вик, е определена като мъртва и възкресена преди да се изправи като Божия войска.

Тогава ми рече: Сине човешки, тия кости са целият дом Израилев; ето, те казват: Костите ни изсъхнаха и надеждата ни се изгуби; отсечени сме откъм нашите части. Затова пророкувай и им кажи: Така казва Господ Бог: Ето, люде Мои, Аз ще отворя гробовете ви и ще ви изведа из гробовете ви, и ще ви въведа в земята Израилева. И ще познаете, че Аз съм Господ, когато отворя гробовете ви, люде Мои, и ви изведа из гробовете ви. И ще вложa Духа Си във вас, и ще оживеете, и ще ви поставя в земята ви; тогава ще познаете, че Аз, Господ, го изговорих и го извърших, казва Господ. Езекиил 37:11–14.

Христос се възнесе на небето с облак и Той се завръща с облаци, а облаците представляват ангели. Мойсей и Илия се възнасят на небето в облак, който представлява вестта на третия ангел, летящ посред небето при неделния закон в Съединените щати. Мойсей и Илия се възнасят на небето при неделния закон във връзка с една вест на исляма.

Исая посочва много от истините, свързани с тази история, и то в същия този откъс, на който Исус се позова, за да определи Своего дело. Той използва пророците Илия и Елисей като примери за това, че едно пророческо послание не бива прието от собствените му съотечественици, и това незабавно разгневи онези от църквата в Назарет, така че те потърсиха да Го убият.

Духът на Господа Бога е върху мен; защото Господ ме е помазал да благовестя на кротките; изпратил ме е да превържа съкрушените по сърце, да проглася свобода на пленниците и отваряне на тъмницата за вързаните; да проглася благоприятната Господня година и деня на възмездие от нашия Бог; да утеша всички, които скърбят; да определя за скърбящите в Сион, да им дам венец вместо пепел, елей на радост вместо плач, одежда на хвала вместо унил дух; за да се нарекат дъбове на правдата, насаждение Господне, за да се прослави Той. И те ще съградят древните развалини, ще издигнат предишните заустения и ще възстановят опустошените градове, заустенията на много поколения. И чужденци ще стоят и ще пасат стадата ви, и синовете на чужденеца ще бъдат ваши орачи и ваши лозари. А вие ще се наричате свещеници Господни; ще ви наричат служители на нашия Бог; ще ядете богатствата на народите и с тяхната слава ще се хвалите. Вместо срама си ще имате двойно, и вместо безчестие ще се радват на дела си; затова в земята си ще притежават двойно; вечна радост ще бъде за тях. Защото Аз, Господ, обичам правосъдието, мразя грабежа при всеизгаряне; и ще насоча делото им в истина, и ще склуча с тях вечен завет. И семето им ще бъде познато между народите, и потомството им — сред племената; всички, които ги видят, ще ги признаят, че са семето, което Господ е благословил. Аз много ще се радвам в Господа, душата ми ще се весели в моя Бог; защото Той ме е облякъл в одеждите на спасението, покрил ме е с мантията на правдата, както младоженец се украсява с венец, и както невеста се накичва с накитите си. Защото, както земята произвежда кълна си, и както градината прави посято в нея да поникне, така Господ Бог ще направи правдата и хвалата да поникнат пред всички народи.

Заради Сион няма да замълча и заради Йерусалим няма да се успокоя, докле правдата му не изгрее като сияние и спасението му — като запален светилник. И народите ще видят твоята правда, и всичките царе — твоята слава; и ще бъдеш наречена с ново име, което устата Господни ще определят. И ще бъдеш венец на слава в ръката Господня и царска диадема в ръката на твоя Бог. Няма вече да те наричат Изоставена, нито земята ти вече ще се нарича Пустиня; но ти ще се наречеш Хефцива, а земята ти — Веула; защото Господ благоволи в тебе и земята ти ще бъде омъжена. Защото, както млад мъж се жени за девица, така твоите синове ще се оженят за тебе; и както младоженецът се радва за невестата, така твой Бог ще се радва за тебе. Поставих стражи по стените ти, Йерусалиме, които никога няма да мълчат ни денем, ни нощем; вие, които напомняте на Господа, не млъквайте. И не Му давайте покой, докле не утвърди и докле не направи

Йерусалим хваление на земята. Господ се закле в десницата Си и в мишцата на силата Си: Няма вече да дам житото ти за храна на неприятелите ти, нито синовете на чужденеца ще пият виното ти, за което си се трудила; но онези, които го събират, ще го ядат и ще хвалят Господа; и онези, които го прибират, ще го пият в дворовете на светилището Ми. Минете, минете през портите; пригответе пътя за народа; насипете, насипете друма; изчистете камъните; издигнете знаме за народите. Ето, Господ прогласява до края на света: Кажете на сионската дъщеря: Ето, твоето спасение идва; ето, наградата Му е с Него и въздаянието Му пред Него. И ще ги нарекат: Свят народ, Изкупени Господни; а ти ще се наречеш: Потърсена, Град неоставен. Исаия 61:1–62:12.

Господ влиза в „вечен завет“ със сто четиридесет и четирите хиляди, които преди това са били „оставени“, но след това стават „град“, който е „неоставен“. Те бяха „запустели“ и мъртви на улицата. Исаия ги определя като „свещеници Господни“, Господни „служители“, „свят народ“ и „стражите“ по стените на Сион.

За разлика от онези, които се радваха над мъртвите им тела, Бог тогава се радва над тях „както младоженецът се радва над невестата“. Тогава невестата е вече приготвена. Точно както в обещанието към Филаделфия Господ им дава „ново име“, така и Той определя тяхното име като „Хефзива“ и „Веула“. Хефзива означава „Моята наслада е в нея“, а Веула означава „омъжена“ [или „съпружески съединена“ / „встъпила в брак“?]. Господ се съчетава в брак с онези, които са представени от Илия и Моисей.

Делото, което им е възложено, е да приготвят пътя за Второто пришествие на Христос, като проповядват „благата вест“ за Христос и Неговата правда „до края на света“. Те са били помазани от Утешителя в изливането на Духа и тогава ще бъдат издигнати „като знаме“, когато „велик глас от небето“ им казва: „Възлезте тук“. Тогава те ще бъдат като „венец на слава“ и „царска диадема“ в ръката на Господа. Захария отъждествява същия този венец като знаме, като същевременно поставя събитието по времето на късния дъжд.

И Господ, техният Бог, ще ги спаси в онзи ден като стадото на Своя народ; защото ще бъдат като камъните на корона, издигнати като знаме над Неговата земя. Защото колко велико е Неговото благост, и колко велико е Неговото великолепие! Житото ще развеселява младите мъже, а новото вино — девиците. Искайте от Господа дъжд във времето на късния дъжд; така Господ ще направи светли облаци и ще им даде дъждовни порои, на всекиго трева на полето. Захария 9:16–10:1.

Те ще бъдат „стадото на Неговия народ“, но Господ има и второ стадо, което тогава още е във Вавилон и което Той също ще призове. Тяхното дело ще бъде да възстановят „древните“ запустели места и „опустошенията“ на много поколения. Те ще бъдат онези, които се завръщат и възстановяват старите пътища, които са били отхвърлени и затрупани както в адвентизма, така и извън адвентизма. Те ще се завърнат към милеритските основополагащи истини и ще ги представят в тяхната чистота на лаодикийския адвентизъм, а също така ще представят вест и на онези извън адвентизма относно „древните“ истини, свързани с Божия закон, особено съботата. Като вършат това, те ще използват историите на много поколения, за да илюстрират новата история. Тяхното дело ще се извърши по време на късния дъжд,

когато Божиите съдби са на земята. Когато Господ с десницата Си ги издигне като знаме, целият свят, който преди това се е радвал за мъртвите им тела, лежащи на улицата, ще види знамето и ще чуе предупредителната тръба на стражите.

Всички вие, жители на света и обитатели на земята, гледайте, когато се издигне знаме на планините; и когато засвири тръба, слушайте. Исаия 18:3.

В единадесетата глава на Откровение, когато онези, които се бяха радвали над мъртвите им тела, ги видяха да се изправят, „голям страх падна върху ония, които ги гледаха“.

Тогава асириецът ще падне от меч, но не на силен мъж; и меч, но не на слаб човек, ще го погълне; а той ще побегне от меча, и юношите му ще бъдат поразени. И ще премине към крепостта си от страх, и князете му ще се уплашат от знамето, казва Господ, чийто огън е в Сион и чиято пещ е в Ерусалим. Исаия 31:8, 9.

Всички свидетелства на пророка се събират в книгата Откровение. Асириецът представлява северния цар в Даниил единадесета глава, стихове четиридесет до четиридесет и пет, който стига до своя край и няма кой да му помогне. Когато сто четиридесет и четирите хиляди, които са Божиите стражи, надует тръбата, целият свят ще чуе и ще се уплаши. Представените чрез двамата пророци ще бъдат „помазани“ от Утешителя „да благовестуват“, а това са „вестите от изток и от север“, които „смушават“ северния цар в Даниил единадесета глава, стих четиридесет и четири, и това бележи началото на гонението по време на кризата на неделния закон. По онова време езичниците ще откликнат на вестта да излязат от Вавилон и да дойдат и да се присъединят към Господните свещеници, които са представени и като „Исеев корен“, като по този начин се посочва библийската методология, която те ще използват, за да представят предупредителната вест на езичниците.

И в онзи ден ще има Исеев корен, който ще стои като знаме за народите; към него ще прибягват езичниците; и покоят Му ще бъде славен. И ще стане в онзи ден, че Господ отново, за втори път, ще простре ръката Си, за да възвърне остатъка от Своя народ, който ще е останал, от Асирия и от Египет, и от Патрос, и от Хус, и от Елам, и от Сенаар, и от Емат, и от морските острови. И Той ще издигне знаме за народите, и ще събере изгонените от Израил, и ще събере разпръснатите от Юда от четирите краища на земята. Исаия 11:10–12.

Господ събра Своя народ на 11 септември 2001 г. с вестта, която определи нападението на исляма като настъпването на третото горко. Господ отново събира Своя народ втори път, след като те са били мъртви на улицата. Когато прави това, събраните са определени като „изгнаниците на Израил“, „разпръснатите на Юда“. Те бяха изхвърлени на улиците на 18 юли 2020 г., но са събрани втори път, за да бъдат знамето, което събира другото Божие стадо, което все още е във Вавилон. Събирането на онези, които все още са във Вавилон, започва при неделния закон в Съединените щати, който е вторият от двата гласа в Откровение осемнадесета глава.

Първото събиране се състоя на 11 септември 2001 г., когато ислямът нанесе удар на Съединените щати. Като знаме, което трябва да бъде събрано втори път, те са представени като корена на Есей — символ, който представя делото на Алфа и Омега, онагледявайки края на едно нещо с началото на едно нещо. Първото събиране бе белязано от ислямски удар върху Съединените щати и онагледява и определя един ислямски удар върху Съединените щати като второто събиране. Когато коренът на Есей застане за знаме на езичниците, Неговият „покой“ ще бъде славен, защото знамето ще поведе онези, които все още са във Вавилон, обратно към стария библейски път на съботата, седмия ден, като така отбележи издигането на знамето за езичниците при кризата на неделния закон.

„Знамето“ най-напред преживява процес на очистване, който е бил онагледен в трета глава на Малахия, в двете очиствания на храма от Христос и, разбира се, в притчата за десетте девици в края на милеритското движение. Процесът на очистване в началото се повтаря до най-малката подробност в края и е представен от Исая във връзка с една единствена трапеза, която е била отбелязана в една книга. Бунтът на адвентизма е фалшифицираната трапеза, създадена през 1863 г., за да отхвърли и замени двете трапези, отбелязани в книгата на пророк Авакум, втора глава.

Сега иди, напиши това пред тях на дъска и го запиши в книга, за да остане за бъдещето, довека и до века: че това е бунтовен народ, лъжливи чеда, чеда, които не искат да слушат закона Господен; които казват на гледачите: Не виждайте; и на пророците: Не ни пророкувайте правото, говорете ни ласкателни неща, пророкувайте измами; отстъпете се от пътя, отклонете се от пътеката, отмахнете от пред нас Светия Израилев. Затова тъй казва Светият Израилев: Понеже презирате това слово и уповавате на насилие и извратеност и се осланяте на тях, затова това беззаконие ще ви бъде като пукнатина, готова да рухне, издута във висока стена, чието срутване идва внезапно, в миг. И Той ще я строши, както се строшава грънчарски съд, разбит на късове; няма да пощади, тъй че в строшеното му не ще се намери и черепка, с която да се вземе огън от огнището или да се загребе вода от ямата. Защото тъй казва Господ Йехова, Светият Израилев: В обръщане и покой ще се спасите; в тишина и упование ще бъде силата ви; но вие не поискахте. А казахте: Не, защото ще побегнем на коне; затова ще побегнете; и: Ще яздим на бързи коне; затова бързи ще бъдат ония, които ви преследват. Хиляда ще побягнат от заплахата на един; от заплахата на петима ще побягнете, докато не останете като стожер на върха на планина и като знаме на хълм. И затова Господ ще чака, за да ви помилва, и затова ще се възвиси, за да се смили над вас; защото Господ е Бог на правосъдие: блажени са всички, които Го чакат. Защото народът ще живее в Сион, в Йерусалим; ти няма вече да плачеш; Той ще бъде твърде милостив към теб при гласа на вика ти; щом го чуе, ще ти отговори. Исая 30:8–19.

През 1863 г. адвентизмът започна процеса на отхвърляне на пророческата вест на Уилям Милър, както е представена върху двете свещени плочи на Авакум. Исус илюстрира края чрез началото. В този пасаж бунтовниците в началото на адвентизма представляват също и бунтовниците в края на адвентизма. И в двата случая бунтът представлява отхвърляне на пророческата вест и методология на съответната история, когато те казват на „гледачите“:

„Не виждайте“; и на пророците: „Не ни пророкувайте прави неща; говорете ни ласкателни неща, пророкувайте измами.“

Те също решават да напуснат пътя, когато прогласяват: „Махнете се от пътя, отстъпете от пътеката, накарайте Светият Израилев да престане да бъде пред нас.“ Пътят на праведните са „древните пътеки“ от Еремия, глава шеста, стихове шестнадесети и седемнадесети. Бунтовниците решават да не ходят в основополагащите истини и да не се вслушват в звука на тръбата, надувана от стражите, които са били издигнати, представляващи Милеритското движение и движението Future for America.

Така казва Господ: Застанете по пътищата и вижте, и разпитайте за древните пътеки, де е добрият път, и ходете по него; и ще намерите покой за душите си. Но те казаха: Няма да ходим по него. Поставих още и стражи над вас, като казах: Послушайте звука на тръбата. Но те казаха: Няма да послушаме. Затова чуите, народи, и узнай, о, събрание, що е между тях. Слушай, земя: ето, ще докарам зло върху този народ, самия плод на помислите им, защото не послушаха думите Ми, нито закона Ми, а го отхвърлиха. Еремия 6:16–19.

Отказът на бунтовниците да ходят в древните пътища е също така представен като тяхно желание „да премахнат от пред себе си Светия Израилев“ и представлява отхвърляне на вестта на Среднощния вик, която се основава върху Алфата и Омегата, изобразяващи края на адвентизма чрез неговото начало.

„Зад тях, при началото на пътеката, бе поставена ярка светлина, за която един ангел ми каза, че е „среднощният вик“. Тази светлина сияеше по цялата пътека и осветяваше нозете им, за да не се спъват.“

„Ако държаха очите си вперени в Исус, Който беше тъкмо пред тях и ги водеше към града, те бяха в безопасност. Но скоро някои се умориха и казаха, че градът е много далеч и че са очаквали да са влезли в него по-рано. Тогава Исус ги насърчаваше, като издигаше Своята славна дясна ръка, и от ръката Му излизаше светлина, която се разливаше над адвентния народ, и те викаха: „Алилуя!“ Други необмислено отрекоха светлината зад тях и казаха, че не Бог ги е извел дотук. Светлината зад тях угасна, оставяйки нозете им в свършена тъмнина, и те се препънаха, изгубиха от поглед целта и Исус и паднаха от пътеката долу в тъмния и нечестив свят.“ Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Процесът на очистване, представен чрез Среднощния вик, поражда две категории поклонници, а тридесетата глава на Исая представя липсата на масло у неразумните девиси като неспособност да се събере вода или огън, които и двата са символи на Утешителя, когато Исая пише: „чието съкрушаване идва внезапно, в един миг. И Той ще го строши, както се строшава гърнчарски съд, строшен на парчета; няма да пощади, така че сред отломките му няма да се намери ни къс, с който да се вземе огън от огнището или да се загребе вода от ямата.“ Техният съд идва „внезапно“, както е представено чрез вика в полунощ, когато тогава те откриват, че е твърде късно да се сдобият с маслото. Огънят и

водата в свидетелството на Исаия са просто друго представяне на маслото в притчата за десетте девици. Маслото, водата и огънят представят характера; те представят вестта, а също и присъствието на Утешителя. Нито един от тези символи не може да бъде придобит, когато съдът на десетте девици „идва внезапно, в един миг“. Тогава вече е твърде късно.

Единствената безопасност е в „завръщането“, което е обещанието, дадено на Еремия, когато той представляваше онези, които бяха разочаровани при първото разочарование. Ако Божият народ би се завърнал при Него, Той би се завърнал при тях, но бунтовниците отказват и светлината, която осветяваше пътя, угасна. Светлината в началото беше Среднощният вик, а пътят напред беше осветяван от славната дясна ръка на Христос чак до вечността. Христос беше пред онези, които бяха на пътеката, и светлината зад тях трябва да е същата светлина, защото Христос онагледява края на пътеката с нейното начало. Среднощният вик беше и е настояща истина.

„Често се насочва вниманието ми към притчата за десетте девици, пет от които бяха мъдри, а пет неразумни. Тази притча е била и ще бъде изпълнена до най-малката подробност, защото има особено приложение за това време и, подобно на вестта на третия ангел, е била изпълнена и ще продължи да бъде настояща истина до края на времето.“ Review and Herald, 19 август 1890 г.

Желанието Светият да престане да бъде пред тях е отхвърляне не само на Христос, но и на Христос като Алфа и Омега. Това е отхвърляне на вестта за Среднощния вик. Вестта за Среднощния вик в началото на адвентизма беше поправка на неуспешното предсказание.

Бунтовниците, които отхвърлиха „старите пътеки“, създадоха фалшива „трапеза“, отделена от праведните, както е представено в изпълнението на Среднощния вик в милеритското движение. Тогава „хиляда“ побягнаха „от изобличението на един“, и движението внезапно се сви от петдесет хиляди до петдесет. Те побягнаха поради „изобличението“, което дойде от „петте“ мъдри девици, които им казаха, че нямат масло за споделяне и че трябва да отидат и да си купят свое масло. Отделянето на неразумните от мъдрите остави мъдрите девици „като знак на върха на планина и като знаме на хълм“. Бунтът на неразумните девици на 22 октомври 1844 г. илюстрира бунта от 1863 г., защото 22 октомври 1844 г. беше началото на деветнадесетте години, които представят края на „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава. Имаме още какво да кажем по този въпрос, но бунтът през 1844 г. беше предобраз на бунта от 1863 г. и отбелязва момента, когато беше създадена фалшивата трапеза.

Страхът, който бива изпитан от неразумните девици, е страхът, представен, когато мъдрите девици бъдат върнати към живот и се изправят на нозете си. Тогава вече е твърде късно да се върнат от разочарованието от 18 юли 2020 г., и следващото, което предстои да се случи, е възнесението нагоре в небето, което става при неделния закон. Тогава става и голямо земетресение.

И в същия час стана голям земетръс, и десетата част от града падна; и в земетръса бяха убити седем хиляди души; а останалите се уплашиха и отдадоха слава на небесния Бог.

Второто горко премина; и ето, третото горко иде скоро. Откровение 11:13, 14.

Откровение, единадесета глава, посочва, че по време на Френската революция една десета част от града падна, и в тази история народът на Франция — народ, състоящ се от два пророчески рога, представен като Содом и Египет — беше повален. Двата рога на Франция са образ на двата рога на Съединените щати.

Франция беше пророчески едно от десетте царства, които в Даниил 7 представляват езическия Рим, и следователно една десета част от царството (града) падна. Всъщност, от онези десет рога в Даниил 7, които в крайна сметка поставиха папството на престола на земята през 538 г., Франция беше главното царство, което утвърди папството. Като една от десетте сили в Даниил 7, Франция олицетворява ролята на двурогия земен звяр от Откровение 13. Съединените щати извършват в края същото дело за папството, каквото Франция извърши в началото. Съединените щати са водещата сила сред десет царе, които представляват Организацията на обединените нации, и те падат при земетресението на неделния закон. Ще разгледаме тези стихове по-пълно в следващата статия.

Един от основните въпроси в тази статия е, че тя е вест, която изправя Божия народ на нозете му, защото Утешителят, Който го изправя на нозете му, представлява маслото, което не само представлява Светия Дух, но и вестите, които Бог изпраща на Своя народ. Вестта от Откровение единадесета глава, която изправя Моисей и Илия на нозете им, е представена също и чрез обещанието, дадено на Еремия.

Затова така казва Господ: Ако се върнеш, тогава ще те върна отново и ще стоиш пред Мене; и ако извлечеш скъпоценното от нищожното, ще бъдеш като Моите уста; нека те се върнат към теб, а ти не се връщай към тях. И ще те направя за този народ укрепена медна стена; и те ще воюват против теб, но няма да ти надделеят; защото Аз съм с теб, за да те спася и да те избавя, казва Господ. И ще те избавя от ръката на нечестивите и ще те изкупия от ръката на страшните. Йеремиа 15:19–21.

Исаия бе отправил същия призив, когато каза: „Защото така казва Господ Йехова, Светият Израилев: В обръщане и покой ще се спасите.“ Исаия добави, че това „обръщане“ е свързано с времето на забавянето в притчата, защото написа: „И затова Господ ще чака, за да ви покаже благодат, и затова ще се възвиси, за да се смили над вас; защото Господ е Бог на правосъдие: блажени са всички, които Го чакат.“

Привилегията да бъдеш Божии „уста“, както се изразява Йеремиа, е привилегията да говориш от името на Бога във времето, когато Съединените щати „говорят като змей“. Думите, които тогава ще бъдат изговорени от Божия народ, са предупреждението срещу белега на папския звяр. За да участваме в това славно движение, е необходимо да се върнем.

Ако искаш да се върнеш, о, Израилю, казва Господ, върни се при Мене; и ако отмахнеш мерзостите си от пред лицето Ми, тогава няма да бъдеш отстранен. И ще се заклеваш: „Жив е Господ“, в истина, в съд и в правда; и народите ще се благославят в Него, и в Него ще се славят. Защото така казва Господ на мъжете на Юда и на Ерусалим: Разорете угарта си и не сейте между тръни. Обрежете се за Господа и отмахнете краскожието на

сърцето си, вие, мъже на Юда и жители на Ерусалим, да не би яростта Ми да избухне като огън и да гори, без да има кой да я угаси, поради злото на делата ви. Известете в Юда и разгласете в Ерусалим; и кажете: Засвирете с тръба по земята; викайте, съберете се и кажете: Съберете се и нека влезем в укрепените градове. Издигнете знамето към Сион; отстъпете, не се бавете; защото Аз ще доведа зло от север и голямо разорение. Лъвът е излязъл от гъсталака си и погубителят на народите е на път; излязъл е от мястото си, за да направи земята ти пуста; и градовете ти ще бъдат опустошени, без жител. Еремия 4:1–7.

Но Господният Дух слезе върху Гедеон, и той затръби с тръба; и Авиезер се събра след него. И изпрати вестители по целия Манасия; и той също се събра след него; и изпрати вестители до Асир, до Завулон и до Нефталим; и те излязоха да ги посрещнат. Съдии 6:34, 35.